

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120011004
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120011004.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2022, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/37/2020 zo dňa 27.05.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. .5T/37/2020 zo dňa 27.05.2022 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. XX, okr. Prešov, uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 10.12.2019 v čase približne o 06:15 hod. v meste Sabinov, na ceste 1/68 - ul. Murgašova, ako vodič motorového vozidla, porušil ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a počas toho, ako viedol motorové vozidlo zn. Chevrolet Aveo, ev. č. B. XXX D., v smere jazdy Sabinov - Prešov, sa nevenoval plne vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a z toho dôvodu nezastavil pred priechodom pre chodcov a nedal prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádzal cez priechod pre chodcov, z ľavej strany cesty na pravú stranu cesty z pohľadu vodiča, následkom čoho došlo k zrážke uvedeného vozidla s chodcom E. F., nar. XX.XX.XXXX, pri ktorej poškodená utrpela kožnú odreninu pravého predlaktia, tlakovú zlomeninu tela III. driekového stavca a tlakovú zlomeninu tela V. driekového stavca, ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou a vyžiadali si liečenie v trvaní 71 až 72 dní, t e d a inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.

Za to mu bol uložený podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona, za použitia § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu okresný súd výkon tohto trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu bola stanovená skúšobná doba na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu bola uložená povinnosť nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 1.855,84 eur.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení, do zápisnice o hlavnom pojednávaní, podal okresný prokurátor odvolanie, ktoré obmedzil len na námietky proti výroku o treste. Písomne odôvodnil svoje odvolanie tým, že uložený trest označil za neprimerane mierny, podľa jeho názoru odporujúci zásadám všeobecnej a individuálnej prevencie. Nesúhlasil s názorom súdu, že u obvineného nebolo potrebné ukladať trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel, pretože napriek skutočnosti, že obžalovaný sa doposiaľ nedopustil žiadneho trestného činu, nebolo možné, podľa jeho názoru, nezohľadniť množstvo priestupkov spáchaných obžalovaným na úseku cestnej premávky, keď pri tak početnom porušení pravidiel cestnej premávky, a to opakovanou rýchlou jazdou, je podľa odvolateľa uloženie trestu zákazu činnosti hoci aj v minimálnej dĺžke nevyhnutné, pričom odvolateľ výslovne nesúhlasil s názorom okresného súdu, že u obžalovaného by v prípade jeho uloženia išlo o drakonický trest. Podľa názoru okresného prokurátora, trest zákazu činnosti by páchatel trestného činu pocítil spôsobom majúcim podstatne vyšší preventívny účinok, ktorý by ho v budúcnosti reálnym spôsobom odradil od porušovania predpisov na úseku cestnej premávky, pričom v tomto prípade súdom uvádzané skutočnosti ohľadne zdravotného stavu obvineného a potreby liečby v rôznych ambulanciách v meste Sabinov, nemôžu v kontexte závažnosti konania, následku trestného činu a osoby páchatel'a odôvodňovať neuloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Okrem toho odvolateľ poukazoval aj na spôsobený následok vo forme ťažkej ujmy na zdraví mladému človeku a niekoľkokomesačnom liečení viacerých zlomenín a na jednoznačné zavinenie dopravnej nehody zo strany obvineného, ktorý bez zásadných vonkajších vplyvov nedal prednosť chodkyňi na osvetlenom prechode pre chodcov, pohybujúcej sa zľava doprava a v pomerne vyššej rýchlosti narazil do tela chodkyne bez predchádzajúceho brzdenia. Odvolateľ tak vytykal okresnému súdu aj, že nedostatočne prihliadol na spôsob spáchania skutku, ako aj na následok, pričom ich vyhodnotil veľmi mierne, a uložil síce primeraný trest odňatia slobody, no bez zákazu činnosti.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./ zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a nezistiac chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Ako to vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku, okresný súd prihliadal na dve poľahčujúce okolnosti, a to, že sa obžalovaný v priebehu vyšetrovania ako aj na hlavnom pojednávaní ku skutku priznal a svoj skutok aj úprimne oľutoval /§ 36 písm. l) Trestného zákona – ďalej len Tr. zák./, ako aj to, že sa obžalovaný pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu /§ 36 písm. k) Tr. zák./, za ktoré považoval písomné ospravedlnenie adresované poškodenej E. F., ktorá potvrdila jeho doručenie, v ktorom /aj na hlavnom pojednávaní/ obžalovaný vyjadril úprimnú ľútosť na tým, čo jej spôsobil a požiadal o odpustenie, čo okresný súd interpretoval tak, že vzhľadom na obsah a formu ospravedlnenia toto považoval za formu odstránenia škodlivých následkov, ktoré ak poškodenej spôsobil v psychickej rovine, pretože táto udalosť musela nevyhnutne na ňu v danom okamihu pôsobiť stresujúco a rovnako mohol pôsobiť aj priebeh celého jej liečenia. Oproti tomu nezistil existenciu žiadnej z príťažujúcich okolností podľa § 37 Tr. zák., a tak trestnú sadzbu upravil podľa § 38 ods. 3, 8 Tr. zák.. Okresný súd pri ukladaní trestu zohľadnil jednak osobu obžalovaného, ktorý síce nebol doposiaľ súdne trestaný, ale predtým bol viackrát priestupkovo postihnutý za priestupky na úseku cestnej premávky, zohľadnil aj pomerne vážny následok, ktorý svojim konaním poškodenej E. F., ako mladému dievčaťu spôsobil, a preto obžalovanému uložil najprísnejší druh trestu, ktorým je trest odňatia slobody, no na druhej strane zohľadnil, že obžalovaný je osobou vo vyššom veku, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný, ku skutku sa priznal a vyjadril úprimnú ľútosť nad svojim konaním a poškodenej sa ospravedlnil. Podľa presvedčenia okresného súdu bolo na mieste, aby uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zníženej trestnej sadzby v trvaní 18 mesiacov a jeho výkon podmienenečne odložil na skúšobnú dobu, nakoľko bezprostredný výkon trestu vzhľadom na osobu obžalovaného a súdom sledovaný účel trestu nepovažoval za nutný. Skúšobná doba určená na 18 mesiacov, podľa názoru okresného súdu, zohľadňuje predchádzajúce priestupky obžalovaného a je dostatočne dlhá na to, aby si obžalovaný počas jej plynutia uvedomil dôsledky svojho protiprávneho konania a v budúcnosti sa podobnému konaniu vyvaroval. Súd pritom zohľadnil aj nedbanlivostnú formu zavinenia. Okresný súd sa zaoberal aj otázkou ukladaní trestu zákazu činnosti, pričom odkazujúc na to, že Európsky súd pre ľudské práva, ale aj Ústavný súd SR vo svojej judikatúre zameranej na otázky trestu pre páchatel'ov trestných činov vždy konzistentným spôsobom zdôrazňuje princíp proporcionality, ktorý predstavuje spravodlivé

vyváženie medzi jednotlivými záujmami spoločnosti, ktoré sa pri ukladaní trestu uplatňujú v kontexte garancie základných práv a slobôd jednotlivca a sledovaným účelom trestu, na to, že obžalovaný je staršou osobou a je kardiologickým a onkologickým pacientom, ktorý musí absolvovať chemoterapie v meste Sabinov, v ktorom nebyva, pričom považoval za nevyhnutné, aby tieto absolvoval čo možno najkomfortnejším spôsobom dopravy do a zo zdravotníckeho zariadenia, ktorým je v jeho veku a zdravotnom stave cesta motorovým vozidlom, mal za to, že uloženie navrhovaného trestu zákazu činnosti by bolo drakonickým trestom pre obžalovaného už len svojím dopadom na obžalovaného bez ohľadu na jeho dĺžku. Tento druh trestu neuložil, pretože nepokladal jeho uloženie v tejto prejednávanej veci po zohľadnení všetkých jej aspektov za spravodlivé.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, a tak krajský súd z doposiaľ vykonaného dokazovania vychádzal.

V súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti považoval odvolací súd k skutkovým a právnym úvahám súdu prvého stupňa vo výroku o treste, aj s ohľadom na povahu odvolacích námietok, dodať nasledovné.

Účel trestu vyplýva z § 34 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o povahu porušenej povinnosti v spojení s následkom, ide nepochybne o skutočnosti závažné, ktorý by si v prípade absencie iných zákonných skutočností vyžadovali prísny trestný postih. Veď obžalovaný porušil svoju povinnosť uvedenú v § 4 ods. 1 písm. c), f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorej vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke a dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť; to neplatí pre vodiča električky, pričom v zmysle § 137 ods. 2 písm. c) tohto zákona ich porušil závažným spôsobom, pretože porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom došlo k takému porušeniu pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikla dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublížil na zdraví a inému spôsobil škoda na majetku a v zmysle § 137 ods. 2 písm. r) tohto zákona vlastne zrážke logicky predchádzalo, že aj ohrozil chodkyňu, ktorá vstúpila na vozovku a prechádzala cez priechod pre chodcov.

Pri ukladaní trestov však nejde o výlučné skutočnosti, na ktoré by súd pri ukladaní primeraného trestu mal prihliadať.

Súd prvého stupňa zásadne nepochybil pri ukladaní primeraného, zákonného a odôvodneného trestu. Správne vychádzal z hľadísk pre ukládanie takého trestu tak, ako sú uvedené v ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák.. Správne zohľadnil vedomú nedbanlivosť v zavinení obžalovaného, jeho osobu. S prihliadnutím na vyšší vek obžalovaného je skutočnosť, že doposiaľ nebol odsúdený, že napriek dlhoročnému oprávneniu viesť motorové vozidlá, v porovnaní s tým len na päť, teda nižší počet priestupkov, z ktorých ani jeden nebol závažný a doposiaľ nebol účastníkom žiadnej dopravnej nehody, pričom nie sú známe poznatky, že by obžalovaný, ktorý žije v usporiadaných rodinných vzťahoch, páchal protiprávne činy, skutočnosťou, že je u neho vysoko pravdepodobná priaznivá možnosť nápravy miernejším trestom. To je posilnené aj skutočnosťou, že počas trestného konania prejavil sebakritický vzťah k predmetnému svojmu nedbanlivostnému prečinu nielen vo vzťahu k spoločnosti svojím priznaním a úprimným oľutovaním trestného činu, ale aj spoločensky žiaducim správaním sa priamo voči poškodenej, ktorej nielenže poskytol starostlivosť bezprostredne po dopravnej nehode, ale aj následne prejavoval účasť na zmierňovaní následkov svojho konania tým, že sa niekoľkokrát ospravedlnil za svoj čin nielen poškodenej, ale aj jej rodičom. Rovnako správne súd prvého stupňa zohľadnil povahu a prevahu poľahčujúcich okolností nad neprítomnosťou prirážajúcich okolností, pričom nebolo potrebné ukladať

prísnejší trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby uvedenej v ustanovení § 157 ods. 2 Tr. zák.. Nedbanlivostná povaha prípadu v spojení s usporiadanými pomermi obžalovaného a výrazne priaznivými možnosťami jeho nápravy poskytujú spoľahlivý podklad pre záver, že primeraným bude v tomto prípade uloženie hrozby výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Zjavná snaha napraviť negatívne následky svojho trestného činu zmierňuje nutnosť prísneho trestného postihu v povahe a rozsahu obmedzení, ktorými by sa mal po spáchaní trestného činu podrobiť. V danom prípade je potom tento rozsah potrebné posudzovať aj z hľadiska zdravotného stavu obžalovaného, ktorého závažnosť zdravotných ťažkostí vyžaduje pravidelné návštevy lekára, čo je mu uľahčované práve tým, že bude môcť pokračovať vo výkone svojho vodičského oprávnenia. V prípade jeho dočasného odobratia by bolo vysoko pravdepodobné, že reálne by, s prihliadnutím na vek obžalovaného, došlo k definitívnemu odobratiu tohto oprávnenia. Stupeň uvedenej nevyhnutnosti nezbavovala vodiča zákonných povinností vo vzťahu k chodcom na priechode pre chodcov, na ktorých dodržiavanie je v záujme ochrany zdravia a života účastníkov cestnej premávky potrebné trvať. Navyše, obžalovaný poznal povahu dopravnej situácie na mieste činu z predchádzajúcej vodičskej praxe. Odvolací súd vyjadruje presvedčenie, že doterajší bezúhonný dlhoročný život obžalovaného v porovnaní s hroziacim následkom porušenia povinnosti viesť riadny život v kontexte vyššie uvedených skutočností ho privedie k zvýšenej pozornosti za volantom, pretože vysoká miera sebakritického vzťahu tohto páchatela k spôsobenému následku plynie práve z dlhoročnej životnej skúsenosti založenej na riadnom živote.

V osobe obžalovaného odvolací súd nezhliadol zjavne nedisciplinovaného vodiča, ktorého vodičská prax by bola poznamenaná náchylnosťou k ohrozovaniu ostatných účastníkov cestnej premávky. Predmetná dopravná nehoda, ktorú zavinil, sa javí byť výnimočným vybočením z dlhodobu riadneho výkonu tohto oprávnenia. Nemožno opomenúť, že v mieste dopravnej nehody poškodená vlastne už opúšťala oblasť prechodu pre chodcov a bola zachytená pravým okrajom vozidla obžalovaného, pričom obžalovaný sa v mieste dopravnej nehody pohyboval rýchlosťou pod povolený limit, a to rýchlosťou podľa znaleckého posudku v rozsahu 37,2 km/h až 41,7 km/hod.

Spôsob spáchania predmetného nedbanlivostného trestného činu, ktorý sa stal za vyššie uvedených okolností u obžalovaného, ktorý do porušenia dopravných predpisov v tejto veci dlhodobo dodržiaval dopravné predpisy, spáchajúc len päť, aj to už len vzhľadom na ukládanie pokút do 30,- eur menej závažných priestupkov v doprave, a ktorý mimo tohto prípadu nespôsobil žiadnu inú dopravnú nehodu a po danej dopravnej nehode absentovali poznatky o nejakom jeho protiprávnom správaní, nevyžadujú ani z hľadiska individuálnej ani z hľadiska generálnej prevencie prísnejšie zasahovať do jeho práv viac, než ako rozhodol súd prvého stupňa.

Vyhovieť okresnému prokurátorovi by znamenalo ukladať neprimerane prísny trest, ktorý by nezodpovedal účelu trestu a zásade zdržanlivosti uvedenej v § 34 ods. 1, 3 Tr. zák..

Možno teda uzavrieť, že napadnutým rozsudkom uložený primeraný trest zohľadnil jednotlivé hľadiska ukládania trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 Tr. zák. a zodpovedá záujmu na individuálnej a generálnej prevencii.

Nakoľko odvolací súd ani v postupe súdu prvého stupňa nezistil žiadne dôvody pre to, aby podanému odvolaniu čo i len sčasti vyhovel, odvolanie okresného prokurátora jednomyseľne ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.